

UZASADNIENIE

Powód P. K. (1) w pozwie wniesionym przeciwko Bankowi (...) S.A. I Oddział w T. zażądał zasądzenia od pozwanego odszkodowania w kwocie 360 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 sierpnia 2007 r. do dnia zapłaty.

Na uzasadnienie żądania podał, iż poniósł szkodę z winy pracowników pozwanego, którzy przyjmując sfalszowane dokumenty, spowodowali przypisanie mu zadłużenia istniejącego w rachunku bankowym żony D. K.. Zadłużenie stało się podstawą wpisu do BIK, który zablokował mu dostęp do kredytu obrotowego i rozwoju firmy. Ponoszone straty finansowe wynoszą 60 000 zł rocznie, a w okresie od 2008 do 2013 r. łącznie 360 000 zł.

W piśmie procesowym złożonym w dniu 5 grudnia 2013 r. powód rozszerzył żądanie pozwu wnosząc o zasądzenie odszkodowania w kwocie 676 000 zł, wskazując, iż poniesione przez niego straty finansowe wyniosły 96 000 zł rocznie oraz 576 000 zł w latach 2008 -2013.

Pozwany Bank (...) S.A. w W. w odpowiedzi na pozew nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych podnosząc, iż zamieszczenie powoda oraz jego żony D. K. w rejestrze dłużników nastąpiło na skutek braku spłaty środków pobranych przy użyciu złotej karty rozliczanej w ciężar ich wspólnego rachunku bankowego nr (...), który w dacie zawarcia umowy nosił numer (...), a odpowiedzialność za zadłużenie powstałe we wspólnym rachunku ma charakter solidarny. Zaznaczył również, że powód nie wykazał szkody oraz związku przyczynowego pomiędzy umieszczeniem go w BIK, a brakiem sugerowanych dochodów. Nie wykazał bowiem jaki byłby potencjalny poziom jego zdolności kredytowej, gdyby nie figurował w BIK. Dodatkowo pozwany wskazał, iż powód już w 2008 r. miał wiedzę o dokonaniu wpisu w BIK, a w konsekwencji upłynął wynikający z art. 442¹ § 1 k.c. termin przedawnienia roszczenia o naprawienie szkody.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 1 czerwca 1999 r. powód oraz jego żona D. K. zawarli z pozwanym Bankiem umowę nr (...) o prowadzenie rachunku oszczędnościowo –rozliczeniowego E. i wydania karty Maestro dla D. W. (1). Posiadacze rachunku zobowiązali się do jego systematycznego zasilania kwotą 2 000 zł w okresach miesięcznych. Wskazali adres do korespondencji: T. (...) ul. (...). Na wskazany adres miały być doręczane wyciągi z rachunku w odstępach miesięcznych. W dniu 30 maja 2000 r. powód złożył aplikację o wydanie złotej karty visa concerto z limitem wydatków w kwocie 15 000 zł miesięcznie i upoważnił pozwanego Bank do obciążania rachunku kwotami transakcji dokonywanych przy użyciu tej karty. W dniu 4 sierpnia 2000 r. powód odebrał kartę i numer (...). Karta były wznawiana automatycznie początkowo w odstępach rocznych, a potem dwuletnich. Jeżeli zdarzyło się, iż w dniu rozliczenia transakcji dokonanych za pomocą karty na rachunku brakowało środków, nie dochodziło do automatycznego wznowienia karty. Klient musiał wówczas złożyć wniosek o jej wznowienie i wyjaśnić przyczynę opóźnienia w zapewnieniu niezbędnych środków na rachunku bankowym. W dniu 15 czerwca 2001 r. do Oddziału pozwanego Banku w T. wpłynęło pismo powoda o wznowienie złotej karty, zawierające zobowiązanie do przestrzegania regulaminu oraz wyjaśnienie, iż dotychczasowe debety na koncie były spowodowane błędną interpretacją postanowień regulaminu. W dniach 29 lipca 2002 r. i 7 sierpnia 2003 r. powód pokwitował odbiór wznowionych złotych kart. W dniu 4 sierpnia 2005 r. żona powoda odebrała kolejną złotą kartę, przedstawiając dokument pełnomocnictwa z dnia 3 sierpnia 2005 r. W okresie od 17 lutego 2004 r. za pomocą karty dokonywano transakcji w wysokości odpowiadającej przyznanemu limitowi bądź zbliżonej. W dniu 7 sierpnia 2006 r. na rachunku powstało zadłużenie z tytułu rozliczenia transakcji kartą w kwocie 15 310,20 zł. W dniu 6 września 2006 r. zadłużenie z tytułu rozliczenia transakcji kartą wzrosło do kwoty 23 323,70 zł. Pismem z dnia 25 września 2006 r. przesłanym na wskazany adres do korespondencji, pozwany wezwał powoda i jego żonę do spłaty zaległego zadłużenia. Pismo zostało odebrane przez D. K.. Pismem z dnia 13 października 2006 r. pozwany Bank wypowiedział umowę rachunku w związku z brakiem spłaty zadłużenia informując, iż w przypadku braku spłaty zadłużenia po upływie okresu wypowiedzenia wystawi bankowy tytuł egzekucyjny oraz nastąpi wpisanie dłużników do Rejestru Niesolidnych Klientów, co w przyszłości uniemożliwi im korzystanie z usług bankowych. Pismo

przesłane powodowi i jego żonie na adres do korespondencji nie zostało doręczone z powodu nieobecności adresatów i braku podjęcia pisma z paczki pocztowej, mimo dwukrotnego awizowania przesyłki. Pismem z dnia 15 lutego 2007 r. pozwany wezwał powoda i jego żonę do zapłaty zadłużenia powstałego w rachunku w terminie 7 –miu dni wskazując, że po upływie wyznaczonego terminu skieruje sprawę na drogę postępowania egzekucyjnego oraz nastąpi wpisanie dłużników do Rejestru Niesolidnych Klientów co w przyszłości uniemożliwi korzystanie z usług bankowych. Pismo zostało odebrane przez powoda w dniu 22 lutego 2007 r. Pismem z dnia 16 lipca 2007 r. pozwany Bank ponownie i ostatecznie wezwał dłużników do zapłaty zadłużeniu w rachunku po rygorem wszczęcia egzekucji i dokonaniu wpisu w Rejestrze Niesolidnych Klientów. Pismo przesłane na adres do korespondencji nie zostało podjęte mimo dwukrotnego awizowania. Pismami z dnia 6.09.2007 r. poinformowano dłużników o przekazaniu ich danych do zbioru danych Międzybankowej (...) Bankowy Rejestr (MIG –BR). Pisma zostały wysłane odrębnie do każdego dłużnika. Pismo przesłane powodowi na adres: T. (...) ul. (...) zostało w dniu 12 września 2007 r. odebrane przez D. K.. W dniu 16 lipca 2007 r. pozwany Bank wystawił przeciwko powodowi i jego żonie bankowy tytuł egzekucyjny, któremu Sąd Rejonowy w T.w dniu 28 sierpnia 2007 r. nadał klauzulę wykonalności. W dniu 14 września 2007 r. Bank złożył Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w T. wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko dłużnikom. W trakcie postępowania egzekucyjnego komornik przekazał wierzycielowi 17 wpłat z tytułu potrąceń od P. K. (2) w latach 2008 -2010 oraz 5 wpłat od D. K. z 2012 i 2013 r. W dniu 24 września 2007 r. D. K. złożyła wniosek o zawarcie umowy restrukturyzacyjnej. Do wniosku dołączała zaświadczenie potwierdzające, iż jest pracownikiem P.H. (...) P. K. (1) zatrudnionym od dnia 1 września 2001 r. na stanowisku kierownika sklepu za wynagrodzeniem w wysokości 2 350 zł brutto miesięcznie. Zaświadczenie zostało podpisane przez głównego księgowego R. P.. W dniu 24 września 2007 r. pozwany przygotował projekt umowy restrukturyzacyjnej, który nie został podpisany przez powoda. Po dacie 6 września 2006 r. na rachunek dokonywano wpłat, które były zaliczane na poczet odsetek. Na dzień 13 stycznia 2010 r. saldo zadłużenia wynosiło 18 079,11 zł.

/dowód: kopia postanowienia SR w T.z 28.08.2007 r. k. 35, odpis umowy o prowadzenie rachunku E. k. 109, odpis deklaracji powoda z 30.05.2000 r. k. 111, odpis aplikacji o wydanie złotej karty k. 112, odpis pisma z dnia 15.06.2001 r. k. 113, odpisy pokwitowań odbioru złotych kart k. 114 -115, odpis pełnomocnictwa k. 116, odpis wezwania z 25.09.2006 r. k. 119, odpis potwierdzenia odbioru k. 120, odpis wypowiedzenia umowy k. 121, odpis potwierdzenia odbioru k. 122, odpis wezwania przedegzekucyjnego k.123, odpis potwierdzenia odbioru k. 124, kopia bankowego tytułu egzekucyjnego k. 187, kopia pisma Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w T. k. 186, odpis wniosku o zawarcie umowy restrukturyzacyjnej k. 274 -277, potwierdzenie przyjęcia wniosku k. 279, odpis zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości odchodów k. 278, odpis umowy restrukturyzacyjnej k. 201 -204, potwierdzenie odbioru złotej karty k. 216, zeznania świadka A. P. (1) protokół k. 210, adnotacje: 00:48:35 -01:14:25, raport z obrotów na koncie k. 12 akt 2 Ds 682/12, potwierdzenie odbioru karty i (...) k. 129 akt 2 Ds 682/12, wezwanie przedegzekucyjne z 16.07.2007 r. k. 90 akt 2 Ds 682/12, zawiadomienie z 6.09.2007 r. k. 91 akt 2Ds 682/12, potwierdzenie odbioru k. 92 akt 2Ds 682/12, potwierdzenie odbioru k. 93 akt 2Ds 682/12, protokół przesłuchania świadka B. B. k. 182 – 184 akt 2 Ds. 1440/12/

Zasady wydawania przez pozwany Bank kart płatniczych, ich użytkowania i rozliczania transakcji dokonanych przy ich użyciu określały Regulaminy wydawane przez pozwany Bank. Początkowo karty były wydawane klientom w siedzibie oddziału banku. Potem przesyłano je na adres korespondencyjny. Karty zachowywały ważność przez jeden rok, następnie przez dwa lata, a obecnie przez trzy lata. Karty były wznawiane automatycznie. Numer (...) był wydawany tylko raz. Udzielenie pełnomocnictwa przez posiadacza rachunku powinno nastąpić na piśmie w obecności pracownika banku oraz zawierać adnotację pracownika banku. Tożsamość klienta sprawdzano na podstawie dowodu osobistego. Klienci mogli przysyłać wnioski drogą pocztową. Wówczas zawierały adnotację potwierdzającą wpłynięcie do Banku wraz z numerem dziennika i były przekazywane do właściwej komórki. Sprawdzono wówczas zgodność podpisu z jego wzoru i przypadku zgodności podpisu przyjmowano dyspozycję do realizacji. Na wnioskach dotyczących danej umowy pracownik banku wpisywał numer modulo określony w umowie. Taka adnotacja nie musiała zawierać podpisu pracownika banku.

/dowód: Regulamin Z. E. oraz (...) z 1.01.1999 r. k. 125 -131, k. 241 -254, Regulamin eurokarta oraz karta visa concerto Banku (...) S.A. rozliczane w ciężar E. z 1.02.2001 r. k. 255 -260, Regulamin karty płatnicze z odroczonym terminem płatności Banku (...) S.A. z 12.10.2003 r. k. 261 -266 odwrót, Regulamin karty płatnicze z odroczonym terminem płatności Banku (...) S.A. z 14.03.2005 r. k. 268 -273 odwrót, zeznania świadka A. P. (1) protokół k. 210, adnotacje: 00:50:00 -00:58:45, 01:02:15 -01:03:40, 01:07:45 -01:10:15, 01:14:25 -01:22:10/

W okresie od 16 grudnia 1999 r. do 4 stycznia 2005 r. pozwany Bank (...) S.A. w W. prowadził rachunek bankowy na zlecenie powoda jako podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowe (...) z siedzibą w T. ul. (...). Na podstawie aneksu nr (...) z dnia 12 września 2002 r. postanowiono, iż za czynności związane z prowadzeniem rachunków bankowych będą pobierane prowizje i opłaty zawarte w załączniku nr 1 do aneksu. W dacie zamknięcia na rachunku nie występowało zadłużenie. Przed zamknięciem rachunku dokonano wpłaty gotówkowej w kwocie 364 zł na pokrycie zadłużenia.

/dowód: kopia potwierdzenia otwarcia rachunku k. 13, aneks nr (...) k. 14, historia rachunku k. 117 -118/

Powód od 17 września 1990 r. prowadzi działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży hurtowej elektrycznych artykułów użytku domowego. W przeszłości prowadził również sprzedaż detaliczną w sklepach mieszczących się w T. przy ul. (...) oraz przy ul. (...). Obrót przyjęty do podstawy opodatkowania podatkiem od towarów i usług był następujący: 807 425 zł w 2005 r., 658 683 zł w 2006 r., 566 568 zł w 2007 r., 579 110 zł w 2008 r., 451 228 zł w 2009 r., 344 410 zł w 2010 r., 311 963 zł w 2011 r., 284 695 zł w 2012 r. i 234 165 zł w 2013 r. W zeznaniach podatkowych PIT -36 powód wykazywał następujące dochody: 0 zł w 2005 r., 22 879,11 zł brutto w 2006 r., 0 zł w latach 2007 -2010, 10 635,45 zł brutto w 2011 r., 4 512,36 zł brutto w 2012 r. i 0 zł w 2013 r. W okresie od 1998 r. do 2010 r. Wydział Komunikacji i (...) Starostwa Powiatowego w T. zarejestrował następujące pojazdy jako własność powoda: (...) nr rej. (...) zakupiony w dniu 29.08.2001 r. na podstawie faktury VAT, (...) nr rej. (...) zakupiony w dniu 30.11.2005 r. na podstawie faktury VAT, (...) nr rej. (...) zakupiony w dniu 31.12.2001 r. na podstawie faktury VAT, (...) 2.9D nr rej. (...) zakupiony w dniu 9.07.1998 r. na podstawie faktury VAT, (...) nr rej. (...) zakupiony w dniu 4.05.1999 r. na podstawie faktury VAT, (...) nr rej. (...) zakupiony w dniu 30.09.2010 r. na podstawie faktury VAT – sprzedawca (...) Sp. z o.o. w W., przyczepa ciężarowa marki N. nr rej. (...) zakupiona w dniu 3.11.1999 r. na podstawie faktury VAT, samochód ciężarowy marki F. (...) nr rej. (...), zakupiony w dniu 25.09.1998 r. na podstawie faktury VAT, motocykl osobowy Harley Davidson nr rej. (...) zakupiony w dniu 5.05.2003 r. na podstawie faktury VAT. Obecnie powód posiada trzy pojazdy.

/dowód: zaświadczenie o wysokości obrotów w podatku od towarów i usług k. 180 -181, zaświadczenie o wysokości dochodów podatnika w podatku dochodowym od osób fizycznych k. 221 -221 odwrót, kopia zaświadczenia Starostwa Powiatowego w T. k. 230 -230 odwrót, zeznania powoda k. 324, adnotacje: 01:18:05-01:27:15, 00:55:40-00:56:10, protokół k. 210, adnotacje: 00:16:45-00:17:25, wypis z (...) k. 76 akt 2 Ds. 508/13/

Powód sam dostarcza towar swoim klientom. Kiedyś obsługiwał około 300 punktów handlowych, a obecnie około 120 punktów. Wielu jego odbiorców obecnie już nie istnieje. Obsługiwane przez niego punkty mieszczą się w odległości do 200 km od miejsca zamieszkania powoda. Powód wyjeżdża z towarem pięć razy w tygodniu wcześniej rano i wraca późnym wieczorem. D. K. zajmowała się sprzedażą detaliczną. Ponieważ była bardziej dyspozycyjna niż powód, załatwiała wiele spraw w urzędach i instytucjach.

/dowód: zeznania powoda k. 324, adnotacje: 01:05:25-01:06:35, 01:16:10-01:27:15/

W okresie od 20 marca 2006 r. do 23 lutego 2010 r. na rachunku Firmy (...) z siedzibą ul. (...), (...)-(...) T. (...) prowadzonym w Banku (...) S.A. w G. odnotowano 41 zajęć egzekucyjnych i zabezpieczających w toku egzekucji administracyjnych i sądowych. W okresie od 26 sierpnia 2009 r. do 26 września 2011 r. na rachunku Firmy (...) z siedzibą ul. (...) Z. I, (...)-(...) T. (...) prowadzonym w (...) Bank (...) S.A. odnotowano 16 zajęć egzekucyjnych w toku egzekucji administracyjnych i sądowych. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w T. P. Ś. w latach 2001 -2010 r. prowadził przeciwko P. K. (1) 31 postępowań egzekucyjnych. 15 postępowań zostało przekazanych do Urzędu

Skarbowego w T., 13 postępowań zostało zakończonych umorzeniem bądź wskutek zapłaty. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w T. A. D. w latach 2008 -2011 r. prowadziła przeciwko Firmie (...) postępowań egzekucyjnych, które zostały zakończone uregulowaniem należności w całości.

/dowód: dokumenty zawarte w aktach 2 Ds. 508/13: informacja Banku (...) z 5.12.2012 r. k. 10 -18, informacja (...) Bank (...) S.A. k. 20 -21, informacja Komornika A. D. k. 59, informacja Komornika P. Ś. k. 66 -66 odwrót/

Powód oraz jego żona są inwestorami budowy domu mieszkalnego o powierzchni użytkowej 336,3 m² na nieruchomości położonej w K., gmina T. o powierzchni 1,3677 ha, wchodzącej w skład majątku wspólnego. Nieruchomość została ogrodzona i zagospodarowana. Prace budowlane rozpoczęły się w 2004 r. wykonaniem murów zewnętrznych parteru. W czerwcu 2006 r. został wykonany strop nad parterem. W czerwcu 2007 r. wykonano konstrukcję dachu oraz pokrycie papą na deskowaniu. W czerwcu 2008 r. dach został pokryty dachówką ceramiczną. W maju 2010 r. wykonano roboty instalacyjne, wodnokanalizacyjne, elektryczne, telewizyjne i elektroniczne. W lipcu 2011 r. rozpoczęto roboty wykończeniowe –tynki wewnętrzne, cementowo –wapienne. Inwestycja jest finansowana z dochodów z działalności gospodarczej prowadzonej przez powoda.

/dowód: kopia dziennika budowy k. 310 -312, kopia odpisów księgi wieczystej k. 313 – 314, kopia projektu budowanego k. 315 -319, fotografie k. 231 -238, zeznania powoda k. 324, adnotacje: 01:04:00-01:06:45, 00:55:40-00:56:10, protokół k. 210, adnotacje: 00:35:15-00:36:45/

W 2010 r. powód zlikwidował sklep, w którym pracowała jego żona. W 2011 r. wyprowadził się z miejsca wspólnego zamieszkania położonego w T. przy ul. (...). W dniu 11 lutego 2014 r. związek małżeński powoda i D. K. został rozwiązany przez rozwód.

/dowód: zeznania powoda: protokół k. 324, adnotacje: 01:33:05-01:36:10, 00:55:40-00:56:10, protokół k. 210, adnotacje: 00:13:45-01:36:10/

W dniu 2 lutego 2011 r. powód złożył zawiadomienie o popełnieniu przez D. K. przestępstwa na jego szkodę polegającego na wyłudzeniu bez jego wiedzy i zgody kredytu w Banku (...) S.A. w kwocie 18 079,11 zł. Do zawiadomienia załączył saldo rachunku wysłane w dniu 2 stycznia 2011 r. na adres ul. (...). W dniu 27 czerwca 2012 r. wszczęto dochodzenie o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. W toku dochodzenia D. K. przesłuchana w charakterze świadka podała, iż zadłużenie dotyczy karty kredytowej wydanej do wspólnego rachunku bankowego, która była użytkowana zarówno przez nią, jak i męża na bieżące wydatki. Po powstaniu konfliktu małżeńskiego mąż nie poczuwał się do spłaty zadłużenia, a ona nie jest w stanie dokonać jego spłaty, ponieważ ponosi koszty utrzymania domu i rodziny, w których nie partycypuje jej mąż. Wyciągi z rachunku przychodzą na adres wskazany jako adres do korespondencji, a nadto będący adresem wspólnego zamieszkania jej i męża. W toku dochodzenia zasięgnięto również opinii biegłego z dziedziny (...) w celu ustalenia, czy złożone podpisy w postaci parafy na dokumentach: potwierdzenie odbioru złotej karty z dnia 7.08.2003 r. oraz upoważnienie z dnia 3.08.2005 r. zostały nakreślone przez P. K. (1), D. K. czy inną osobę. W sporządzonej opinii biegła ustaliła, że nieczytelny podpis w funkcji parafy dotyczący P. K. (1), występujący na potwierdzeniu odbioru złotej karty z dnia 7.08.2003 r. został nakreślony przez P. K. (1), którego wzory pisma ręcznego przedstawiono do badań jako materiał porównawczy. Natomiast zapisy literowe i cyfrowe składające się na tekst upoważnienia z dnia 3.08.2005 r., a także podpis o treści (...) występujący pod tekstem zostały sporządzone przez D. K., której wzory pisma stanowiły materiał porównawczy. Nieczytelny podpis w funkcji parafy figurujący w obrębie podpisu (...) na upoważnieniu nie został nakreślony przez P. K. (1). Parafa została podrobiona metodą naśladownictwa, co niweluje możliwość zidentyfikowania jej wykonawcy. Postanowieniem z dnia 28.12.2012 r. wyłączono do odrębnego postępowania materiały dotyczące podrobienia w dniu 3 sierpnia 2005 r. dokumentu w postaci upoważnienia dla D. K. do odbioru Karty V. G.. Postanowieniem z dnia 28.12.2012 r. umorzono dochodzenie w sprawie doprowadzenia P. K. (1) w okresie od 7.08.2006 r. do 6.09.2006 r. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd co do okoliczności powstania zadłużenia na prywatnym rachunku depozytowym (eurokoncie) w Banku (...) S.A. w W. w kwocie 18 079,11 zł wobec braku znamion czynu zabronionego, w sprawie podrobienia w celu użycia jako autentycznego podpisu P. K. (1) na dokumencie potwierdzeniu odbioru

złotej karty z dnia 7.08.2003 r. wobec okoliczności, że przestępstwa nie popełniono, a w sprawie podrobienia w celu użycia jako autentycznego podpisów P. K. (1) nakreślonych na dokumentach: umowy nr (...) z dnia 1.06.1999 r. o prowadzenie eurokonta, Karty Informacyjnej Klienta z dnia 1.06.1999 r., potwierdzeniu odbioru Identyfikacyjnej Karty Magnetycznej i numeru (...) z dnia 4.08.2000 r., aplikacji o wydanie przez Bank (...) S.A. złotej karty visa concerto i deklaracji upoważniającej bank do obciążania rachunku z dnia 30.05.2000 r., potwierdzeniu odbioru Karty nr (...) i numeru (...) z dnia 4.08.2000 r., wniosku z dnia 15.06.2001 r. o wznowienie złotej karty, danych identyfikacyjnych posiadacza rachunku nr (...) oraz potwierdzenia odbioru Identyfikacyjnej Karty Magnetycznej i numeru (...) z dnia 29.07.2002 r. - z powodu przedawnienia karalności. Na powyższe postanowienie P. K. (1) wniósł zażalenie. Postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie II Kp 17/13 Sąd Rejonowy w T. nie uwzględnił zażalenia i utrzymał zaskarżone orzeczenie w mocy.

/dowód: dokumenty w aktach 2 Ds. 682/12: zawiadomienie o przestępstwie k. 2, kopia wyciągu bankowego k. 2, protokół przesłuchania świadka D. W. –K. k. 39 -39 odwrót, k. 53 -54, postanowienie o zasięgnięciu opinii biegłego k. 144 -144 odwrót, opinia biegłego z dziedziny kryminalistycznych badań dokumentów k. 149 -160, postanowienie o wyłączeniu materiałów do odrębnego postępowania k. 162, postanowienie o umorzeniu dochodzenia k. 163 -164 odwrót, zażalenie k. 171 -180, postanowienie SR w T. z 17.04.2013 r. II Kp 17/13 k. 185 – 189 odwrót/

16 stycznia 2013 r. przedstawiono D. K. zarzut popełnienia przestępstwa polegającego na tym, że w dniu 3 sierpnia 2005 r. w Tomaszowie Maz. w celu użycia za autentyczne podrobiła upoważnienie do odbioru karty VISA G. w ten sposób, że sporządziła na nim zapisy literowe i cyfrowe składające się na tekst upoważnienia oraz podpis o treści (...), a następnie tak podrobionym dokumentem posłużyła się w (...) Banku (...) S.A. w Tomaszowie Maz. to jest o czyn z art. 270 § 1 k.k. D. K. przyznała się do popełnienia zarzucanego czynu. Sąd Rejonowy w Tomaszowie Maz. wyrokiem nakazowym z dnia 7 maja 2013 r. sygn. akt II K 70/13 uznał D. K. za winną dokonania zarzucanego jej czynu. Wyrok uprawomocnił się dnia 21 maja 2013 r.

/dowód: dokumenty w aktach II K 70/13: postanowienie o przedstawieniu zarzutów k. 49 -50, protokół przesłuchania podejrzanego k. 53 -54, wyrok nakazowy z 7.05.2013 r. k. 68 -68 odwrót/

W dniu 31 grudnia 2012 r. powód złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa zarzucając, że Bank (...) S.A. terenowy Zespół Windykacji (...) w Ł. w sposób świadomy i umyślny nie przesłał całości dokumentów dotyczących rachunku oszczędnościowo –rozliczeniowego E. nr (...) z dnia 1.06.1999 r. w celu zatuszowania zaistniałego przestępstwa. W dniu 31.01.2013 r. wszczęto dochodzenie w sprawie doprowadzenia w bliżej nieokreślonym czasie do dnia 31.12.2012 r. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy na szkodę P. K. (1), poprzez podrobienie w celu użycia za autentyczne na terenie (...) Banku (...) S.A. w Tomaszowie Maz., a następnie ukrycie dokumentów dotyczących zawarcia umowy o prowadzenie rachunku bankowego z dnia 1.06.1999 r. nr (...), a następnie przy użyciu karty kredytowej V. C. spowodowanie zadłużenia w tym rachunku na szkodę P. K. (2). W dniu 28 lutego 2013 r. przesłuchano świadka A. P. (1) pracownika I Oddziału Banku (...) S.A. w T., która podała, iż D. K. przysłała odebrać kartę za męża tłumacząc jego nieobecność pobytem za granicą. Nie mogła odebrać karty bez pełnomocnictwa męża w związku z czym w dniu 4.08.2005 r. przyniosła upoważnienie z dnia 3.08.2005 r. do odbioru złotej karty i odebrała tę kartę w imieniu męża. Dlatego w dniu często odwiedzała Oddział Banku z powodu złudzenia w E., a nieobecność męża tłumaczyła tym, że wyjeżdża i nie ma go na miejscu. W dniu 21 marca 2013 r. przesłuchano świadka D. K., która podała, iż umowa rachunku eurokonta została podpisana przez jej męża. Pierwszą kartę visa gold jej mąż odebrał w banku osobiście, kolejną złotą kartę odebrała za męża, ponieważ jak zwykle był nieobecny w T. w godzinach pracy banku, o czym jej mąż wiedział. Na pierwszej karcie odebranej przez męża powstało zadłużenie. Kolejną złotą kartę wykorzystwała za zgodą męża do spłaty zaległości w kwocie 15 000 zł na pierwszej złotej karcie. Dokonywała spłat transakcji dokonanych kartą z utargów w sklepach męża. Zadłużenie na rachunku powstało na skutek braku pomocy ze strony męża oraz przeznaczenia przez niego pieniędzy na budowę domu w K.. Podpisała ugodę i spłacała przez pewien czas zadłużenie. Mąż nie chciał podpisać ugody. Po wszczęciu egzekucji dokonywała dobrowolnych wpłat w kancelarii komornika. Mąż wiedział o wezwaniach do zapłaty zadłużenia, ale je lekceważył. Nie poinformowała męża o dokonaniu wpisu do rejestru nierzetelnych klientów ponieważ obawiała się kolejnej awantury w domu. Listonosz, który obsługiwał ulicę (...) przynosił jej pocztę do sklepu na ul. (...), do sklepu który prowadziła z mężem. W toku

dochodzenia zasięgnięto opinii biegłego z dziedziny (...) w celu ustalenia, czy złożone podpisy w postaci parafy złożonych na dokumentach: oryginale umowy E. nr (...) z dnia 1.06.1999 r., oryginale karty informacyjnej klienta z dnia 1.06.1999 r., oryginale potwierdzenia odbioru złotej karty nr (...) i numeru identyfikacyjnego (...) z 4.08.2000 r., oryginale karty danych identyfikacyjnych posiadacza rachunku (...) z dnia 29.07.2002 r., złotej karcie visa nr (...), karcie zbliżeniowej (...) zostały nakreślone przez P. K. (1), D. K. czy inną osobę. W sporządzonej opinii biegła ustaliła, że nieczytelny podpisy w funkcji paraf dotyczących P. K. (1), występujące na dokumentach: w polu rubryki „podpisy posiadacza (...), stanowiące dla Banku wzory podpisu”, pozycja 2/ na umowie nr „(...)” z dnia 1.06.1999 r. zawartej między Bankiem (...) S.A. oraz D. K. i P. K. (1), w obrębie pozycji „/podpis klienta/” na rewersie Karty informacyjnej klienta z dnia 1.06.1999 r. stanowiącej załącznik do umowy, w polach rubryk: „/podpis posiadacza rachunku/” oraz „/data i podpis/” na rewersie Karty danych identyfikacyjnych /posiadacza rachunku/ z dnia 29 lipca 2002 r., w obrębie pozycji (...) na awersie potwierdzenia odbioru karty i (...) z dnia 4.08.2000 r. – zostały nakreślone przez P. K. (1), którego wzory pisma ręcznego przedstawiono do badań jako materiał porównawczy. Parafa występująca w polu rubryki przeznaczonej na podpis posiadacza na karcie visa Banku (...) została prawdopodobnie nakreślona przez P. K. (1). Podpis ten prezentuje cechy nawykowe dla oryginalnych paraf P. K. (1), ale ze względu na ograniczenia wynikające ze sposobu naniesienia parafy na nietypowe podłoże, nie można było przeprowadzić pełnych badań porównawczych. Postanowieniem z dnia 26.06.2013 r. umorzono dochodzenie z uwagi na to, iż czynu nie popełniono. Na powyższe postanowienie P. K. (1) wniósł zażalenie. Postanowieniem z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie II Kp 395/13 Sąd Rejonowy w T. nie uwzględnił zażalenia i utrzymał zaskarżone orzeczenie w mocy.

/dowód: dokumenty w aktach 2 Ds. 1440/12: zawiadomienie o przestępstwie k. 1 -2, postanowienie wszczęciu dochodzenia k. 6, protokół przesłuchania świadka A. P. k. 108 – 109, protokół przesłuchania świadka D. W. –K. k. 125 -126, postanowienie o zasięgnięciu opinii biegłego k. 167 -167 odwrót, opinia biegłego z dziedziny kryminalistycznych badań dokumentów k. 169 -178, postanowienie o wyłączeniu materiałów do odrębnego postępowania k. 162, postanowienie o umorzeniu dochodzenia k. 187 -188 odwrót, zażalenie k. 191 -203, postanowienie SR w T. z 21.11.2013 r. II Kp 395/13 k. 210 – 212 odwrót/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest niezasadne.

Powód nie wskazał podstawy prawnej roszczenia. Okoliczności przytoczone na uzasadnienie żądania pozwu wskazują, iż zgłoszone roszczenie ma charakter odszkodowawczy i jest wywodzone z faktu popełnienia czynu bezprawnego.

Odpowiedzialność odszkodowawcza w ramach reżimu ex delicto opiera się na trzech przesłankach określonych w art. 415 k.c. to jest: bezprawności działania lub zaniechania, winie osoby, która dopuściła się bezprawnego działania lub zaniechania oraz szkodzie będącej normalnym następstwem bezprawnego i zawinionego działania bądź zaniechania.

Zgodnie z art. 416 k.c. jeżeli szkoda została wyrządzona z winy organu osoby prawnej, obowiązek naprawienia szkody spoczywa na tej osobie prawnej. Według natomiast art. 430 k.c. kto na własny rachunek powierza wykonanie czynności osobie, która przy wykonywaniu tej czynności podlega jego kierownictwu i ma obowiązek stosować się do jego wskazówek, ten jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną z winy tej osoby przy wykonywaniu powierzonej jej czynności.

W niniejszej sprawie na powodzie spoczywał ciężar wykazania wszystkich wyżej wymienionych przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej ex delicto. W pierwszym rzędzie powód powinien udowodnić, iż miało miejsce działanie bądź zaniechanie pracowników pozwanego Banku, będące naruszeniem takiego nakazu lub zakazu, który ma charakter obowiązku powszechnego, ciążącego na każdym. W dalszej kolejności należało wykazać powstanie szkody majątkowej będącej normalnym (typowym) następstwem bezprawnego zachowania pracowników pozwanego banku przy wykonywaniu powierzonych im obowiązków.

Powód nie udowodnił zaistnienia wymienionych przesłanek odpowiedzialności deliktowej. Zebrany materiał dowodowy nie potwierdza twierdzeń powoda o uzyskaniu przez osobę trzecią dostępu do środków na jego rachunku

w pozwanym Banku związanym z prowadzoną działalnością gospodarczą. Nie zostało dowiedzione, że rachunek ten został zamknięty bez wiedzy i zgody powoda. Z poczynionych ustaleń wynika natomiast, iż po zamknięciu tego rachunku powód nadal prowadził działalność gospodarczą posiadając rachunki w innych bankach. Wpis danych dotyczących powoda do Międzybankowej (...) nastąpił w związku zadłużeniem na rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym E. prowadzonym przez pozwanego Bank na podstawie umowy zawartej z powodem i jego żoną. Opinia biegłego w dziedzinie kryminalnych badań dokumentów sporządzona w postępowaniu karnym potwierdziła, iż powód złożył podpis na tej umowie, jak również na szeregu innych dokumentów dotyczących tego rachunku, w tym wniosku o wydanie złotej karty oraz potwierdzeniach odbioru złotych kart i numeru (...). Podrobiony okazał się wyłącznie podpis na dokumencie z dnia 3.08.2005 r. stanowiącym pełnomocnictwo dla D. K. do odbioru wznowionej złotej karty. Brak jest jednak dowodów potwierdzających tezę powoda, że pracownicy pozwanego Banku współdziałali z jego żoną w popełnieniu przestępstwa. Zwrócić należy uwagę, iż D. K. była żoną powoda i współposiadaczką rachunku bankowego otwartego przed sześciu laty. Od pięciu lat w ciężar rachunku były rozliczne transakcje dokonywane złotą kartą w wysokości 15 000 zł w skali miesiąca. Żona powoda dostarczając pełnomocnictwo powoływała się na nieobecność powoda spowodowaną wyjazdem za granicę. Podpis powoda na dokumencie został porobiony metodą naśladownictwa, a zatem nie odbiegał od wzoru podpisu. Pełnomocnictwo obejmowało wyłącznie umocowanie do odbioru wznowionej złotej karty, która posiadała ten sam numer (...), udostępniony wyłącznie powodowi wraz z pierwszą kartą w dniu 4 sierpnia 2000 r. W takich okolicznościach pracownik banku nie miał powodu podejrzewać, iż D. K. posługuje się sfałszowanym dokumentem. Odnosząc się do kwestii udzielania pełnomocnictw w obecności pracownika Banku stwierdzić należy, iż zachowanie tej zasady było niemożliwe, albowiem wznowienie karty następowało automatycznie, bez dyspozycji klienta. Nie występowało ponadto zagrożenie dla bezpieczeństwa środków klienta banku, skoro pełnomocnictwo przedstawił współmałżonek i jednocześnie współposiadacz rachunku bankowego, a ponadto obejmowało ono wyłącznie umocowanie do odbioru karty, która nie mogła być wykorzystywana bez znajomości numeru (...), udostępnionego wcześniej wyłącznie powodowi. Gdyby nawet założyć, iż wydanie karty na podstawie tego dokumentu stanowiło złamanie procedury obowiązującej w pozwanym Banku, nie została spełniona przesłanka bezprawności w postaci naruszenia ogólnego obowiązku wynikającego z norm prawnych, adresowanych do ogółu uczestników obrotu prawnego.

Należy jeszcze raz podkreślić, iż numer (...) niezbędny do korzystania ze złotej karty został udostępniony wyłącznie powodowi. Jeżeli nawet zadłużenie w rachunku nie powstało na skutek transakcji dokonywanych przez samego powoda, jest następstwem operacji wykonanych przez osobę trzecią, której powód udostępnił numer (...). Zgodnie z regulaminem użytkownika i rozliczania transakcji dokonanych przy użyciu karty (...) nie mógł być ujawniony innej osobie, ani umieszczony na karcie, a pozwany Bank nie ponosi odpowiedzialności za skutki udostępnienia karty lub ujawnienia (...) osobie trzeciej. Całokształt okoliczności sprawy oceniony z uwzględnieniem zasad doświadczenia życiowego wskazuje, iż transakcje za pośrednictwem karty były dokonywane przez samego powoda bądź też przez jego żonę za jego wiedzą i zgodą. Zarówno z zeznań powoda złożonych w niniejszej sprawie, jak również z zeznań żony powoda złożonych w postępowaniu karnym wynika, iż powód bardzo często przebywał poza miejscem zamieszkania, w związku z czym jego żona załatwiała sprawy wymagające obecności w urzędach i innych instytucjach. Należy podkreślić, iż w okresie od 4 sierpnia 2000 r. do 7 sierpnia 2006 r., w tym przez rok po wydaniu D. K. złotej karty na podstawie sfałszowanego pełnomocnictwa, na wspólny rachunek powoda i jego żony były wpłacane środki w wysokości 15 000 zł miesięcznie na pokrycie transakcji dokonywanych za pośrednictwem karty. Jak zeznał powód jego żona nie posiadała dochodów pozwalających na zgromadzenie takiej kwoty w skali miesiąca. Jak wynika z zebranego materiału dowodowego była pracownikiem powoda zatrudnionym na stanowisku kierownika sklepu za wynagrodzeniem w wysokości 2 350 zł brutto miesięcznie. Środki gromadzone na rachunku w dniu rozliczenia transakcji dokonywanych kartą musiały zatem pochodzić z działalności gospodarczej prowadzonej przez powoda. Jeżeli nawet powód nie dokonywał transakcji za pośrednictwem karty, ujawnił numer (...) osobie dokonującej tych transakcji, a do dnia 6 lipca 2006 r. zapewniał na rachunku środki niezbędne do ich rozliczenia. Jak trafnie podnosi strona pozwana w okolicznościach sprawy roszczenie powoda zmierza do zrekompensowania skutków ewentualnego nadużycia zaufania i konfliktu między współposiadaczami rachunku i jednocześnie małżonkami, za które pozwany Bank nie ponosi odpowiedzialności.

Bezsprzecznie powód będąc współposiadaczem rachunku nr (...) ponosi odpowiedzialność za spłatę zadłużenia powstałego w tym rachunku. Powstanie wymagalnego zadłużenia stanowiło uzasadnioną podstawę przekazania danych osobowych powoda do Międzybankowej (...) Bankowego Rejestru (MIG –BR).

Jak wskazują okoliczności sprawy powód miał wiedzę o powstaniu zadłużenia we wspólnym rachunku bankowym. Odebrał bowiem pismo pozwanego z dnia 15 lutego 2007 r. zawierające wezwanie do zapłaty zadłużenia w rachunku. Pismo zawierało pouczenie, iż w przypadku niedokonania spłaty długu nastąpi wpis w rejestrze niesolidnych dłużników, co w przyszłości uniemożliwi korzystanie z usług bankowych. Będąc stroną umowy rachunku bankowego powód zdawał sobie sprawę, iż korespondencja będzie przesyłana na adres: T., ul. (...). Do daty wypowiedzenia umowy rachunku nie zawiadomił pozwanego Banku o zmianie adresu, na który należy doręczać mu korespondencję. Bezsprzecznie do 2011 r. powód przebywał pod wskazanym adresem, albowiem mieszkał tam wspólnie z żoną i dzieckiem. Do zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa z dnia 2 lutego 2011 r. powód załączył saldo rachunku wysłane w dniu 2 stycznia 2011 r. na adres ul. (...), co potwierdza, że odbierał tam korespondencję jeszcze na początku 2011 r. Wiedząc zatem o istnieniu zadłużenia powód mógł dokonać jego spłaty i zapobiec wpisowi w bankowym rejestrze dłużów.

Wskazać należy również na akcentowaną przez Sąd Rejonowy w T. niekonsekwencję w działaniach powoda, który posiadając co najmniej od 2008 r. wiedzę o dokonaniu wpisu jego danych w Biurze (...) z tytułu zadłużenia we wspólnym rachunku, uznając ten wpis za niezasadny i przynoszący mu wymierne straty gospodarcze, jak również zarzucając żonie podejmowanie działań zmierzających do niekorzystnego rozporządzenia jego mieniem złożył pierwsze zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa oraz wystąpił z powództwem o zniesienie wspólności ustawowej małżeńskiej dopiero w lutym 2011 r., czyli najprawdopodobniej po wyprowadzeniu się z miejsca wspólnego zamieszkania. Mając zatem świadomość istniejącego zadłużenia we wspólnym rachunku, do czasu zaistnienia separacji i wystąpienia z powództwem o zniesienie wspólności ustawowej małżeńskiej, nie uznawał za konieczne podejmowanie jakichkolwiek działań prawnych przeciwko swojej żonie oraz pozwanemu Bankowi prowadzącemu rachunek, co również wskazuje, iż powstanie zadłużenia mogło nastąpić za jego wiedzą, a być może również zgodą.

Twierdzenie o podrobieniu dokumentu z dnia 15 czerwca 2001r. zawierającego wniosek o wznowienie złotej karty nie zostało wykazane. Kwestia ta nie miała zresztą znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Dokument został złożony w (...) Banku. Podpis na dokumencie nie odbiegał od wzoru podpisu powoda. Dyspozycja dotyczyła wyłącznie wznowienia złotej karty, którą klient musiał odebrać osobiście, a nadto wznowiona karta posiadała ten sam numer (...) wydany powodowi wcześniej. W wyniku korzystania ze wznowionej karty nie powstało trwałe zadłużenie obciążające wspólny rachunek. Ponadto zostało potwierdzone, iż w dniach 29 lipca 2002 r. i 7 sierpnia 2003 r. powód odebrał osobiście w oddziale pozwanego w Tomaszowie Maz. kolejne złote karty z nowymi terminami ważności, co było równoznaczne z kontynuacją umowy o obsługę i użytkowanie karty na okres ważności nowej karty.

Zgodzić się należy również ze stroną pozwaną, iż powód nie wykazał faktu poniesienia szkody oraz adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy zachowaniem pracownika banku polegającym na wydaniu D. K. w dniu 4 sierpnia 2005 r. wznowionej złotej karty na podstawie dokumentu pełnomocnictwa z dnia 3 sierpnia 2005 r., które okazało się sfałszowane.

Powód wywodził szkodę z faktu dokonania wpisu jego danych do Biura (...). Jest to następstwo powstania zadłużenia we wspólnym rachunku bankowym, za które powód ponosi solidarną odpowiedzialność. Zadłużenie powstało co najmniej na skutek udostępnienia przez powoda jego żonie numeru (...), umożliwiającego korzystanie z karty. Powód wiedział o istnieniu zadłużenia i mógł dokonać jego spłaty przed przekazaniem jego danych osobowych do BIK. Ponadto mimo stosownego pouczenia powód nie wykazał, aby ubiegał się o kredyt obrotowy bądź kredyt hipoteczny w latach 2008 -2013, a przyczyną odmowy jego udzielenia był wpis w BIK. Całkowicie gołosłowne pozostaje zapatrywanie powoda, iż po uzyskaniu kredytu obrotowego jego działalność mogła generować zyski na poziomie 96 000 zł miesięcznie. Analiza dokumentacji podatkowej wskazuje, iż od 2005 r. działalność nie przynosiła zysków bądź niewielkie zyski na poziomie 22 879,11 zł brutto w 2006 r. i 10 635,45 zł brutto w 2011 r. Przeciwko powodowi prowadzono wiele postępowań egzekucyjnych sądowych i administracyjnych. Mimo to powód jak sam zeznał unikał

zaciągania zobowiązań kredytowych i przed 2008 r. nie ubiegał się o kredyt obrotowy mogący tak znacząco powiększyć zyski z działalności. Obroty powoda systematycznie malały, ale nie była to tendencja skokowa. Należy ją wiązać z ogólną sytuacją na konkurencyjnym rynku handlu elektrycznych artykułów użytku domowego, w którym nastąpiła ekspansja sieci handlowych. Jak zeznał powód wiele punktów handlowych, które zaopatrywał, przestało istnieć. Trudno sobie wyobrazić, że pozyskanie przez powoda kredytu obrotowego mogłoby zapobiec tendencji polegającej na eliminowaniu z rynku obsługiwanych przez niego punktów handlowych na skutek konkurencji ze strony sieci handlowych. Zaznaczyć również należy, iż mimo niezyskania kredytu obrotowego bądź hipotecznego powód cały czas prowadzi działalność. 30 września 2010 r. nabył (...) nr rej. (...). Kontynuuje inwestycję budowlaną na nieruchomości położonej w K..

W tym stanie rzeczy nie wystąpiły podstawy do przypisania stronie pozwanej odpowiedzialności odszkodowawczej na podstawie art. 416 k.c. jak również na podstawie art. 430 k.c.

Nie zaktualizowały się również przesłanki odpowiedzialności za nienależyte wykonanie zobowiązania. Zgodnie z wiążącym strony regulaminem określającym zasady wydawania przez pozwaną Bank kart płatniczych, ich użytkowania i rozliczania transakcji dokonanych przy ich użyciu, po upływie terminu ważności karty, jeśli posiadacz karty nie zgłosi zastrzeżeń, co do wydania kolejnej karty, następuje automatyczne wydanie karty z nowym terminem płatności, a fakt odbioru kolejnej karty jest równoznaczny z kontynuacją umowy o obsługę i użytkowanie karty na okres ważności nowej karty. Pełnomocnictwo do odbioru kolejnej karty nie wymagało formy szczególnej. Wystarczająca była forma zwykła pisemna z podpisem zgodnym z wzorem podpisu. Takie pełnomocnictwo zostało złożone, a podpis na pełnomocnictwie podrobiony metodą naśladownictwa, nie odbiegał od wzoru podpisu, którym dysponował bank.

Niezależnie od powyższego przesłanką odpowiedzialności kontraktowej jest również wykazanie szkody będącej normalnym następstwem niewykonania bądź nienależytego wykonania zobowiązania, co nie nastąpiło.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy oddalił powództwo.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 99 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c., stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Ponieważ powód jest stroną przegrywającą proces, spoczywał na nim obowiązek zwrotu pozwanemu niezbędnych kosztów procesu w kwocie 7 217 zł, które obejmują: wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w wysokości 7 200 zł, odpowiadającej stawce minimalnej określonej w § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 490) oraz poniesiony wydatek w kwocie 17 zł w związku z koniecznością uiszczenia opłaty skarbowej od dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa.